

12. februar 2021
Sagsnr.: 19/06782
Klagenr.: 1004610

AFGØRELSE
i klagesag om Viborg Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 499

Viborg Kommune har den 26. juni 2019 endeligt vedtaget lokalplan nr. 499, Boligområde ved A 2 i Viborg.

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at lokalplanen fortsat er gældende.

Planklagenævnet
NÆVNEHUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Indhold

1. Klagen til Planklagenævnet.....	3
2. Sagens oplysninger.....	3
2.1. Området og kommuneplangrundlaget	3
2.2. Forløbet i forbindelse med vedtagelsen af planen.....	4
2.3. Vedtagelsen af planforslaget/planforslagene	4
2.4. Den vedtagne lokalplan.....	4
2.5. Klagen og bemærkningerne hertil	4
2.5.1. Korrespondance i klagesagen.....	4
2.5.2. Jordbrugsmæssige interesser	4
2.5.3. Behov for udlæg til byzone	5
2.5.4. Overensstemmelse mellem kommuneplan og lokalplan	5
2.5.5. Trafikale forhold	5
2.5.6. Håndtering af indsigelser	6
2.5.7. Andre bemærkninger.....	6
3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse	7
3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse	7
3.2. Jordbrugsinteresser.....	8
3.3. Udlæg til ny byzone	8
3.4. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan.....	8
3.4.1. Reglerne om forholdet mellem kommuneplan og lokalplaner	8
3.4.2. Planklagenævnets vurdering af forholdet til kommuneplanen.....	9
3.5. Trafikale forhold	9
3.5.1. Generelt om officialprincippet	9
3.5.2. Planklagenævnets vurdering i forhold til officialprincippet	10
3.6. Håndtering af indsigelser	10
3.7. Planklagenævnets afgørelse	11
4. Gebyr.....	11

1. Klagen til Planklagenævnet

En borgerforening klagede den 30. juli 2019 til Planklagenævnet over kommunens afgørelse om vedtagelse af lokalplan.

Planklagenævnet modtog klagen den 6. september 2019 fra kommunen.

Indholdet af klagen gengives nærmere i afsnit 2.5.

Klageren har også klaget over to andre lokalplanvedtagelser i området.

2. Sagens oplysninger

2.1. Området og kommuneplangrundlaget

Lokalplanens område omfatter et areal på 7,1 ha.

Lokalplanområdet er afgrænset af A 2 og F 1 e i vest og kolonihaveforeningen V 1 samt A 1 mod øst. Mod syd afgrænses lokalplanområdet af fredskov og mod nord af landbrugsjord, hvor der vil være kommende boliger.

Uden for lokalplanområdet mod syd findes fredskov samt et bevaringsværdigt sten- og jorddige. I F 1 e findes beskyttede fortidsminder i form af gravhøje, som er omfattet af 100 m beskyttelseslinjer.

Lokalplanområdet består af en samlet ejendom med en enkelt bolig. Lokalplanområdet kan karakteriseres som skovområde med hovedsageligt nåletræer, som er plantet i perioden 1993-1999.

Området vejbetjenes fra kommunevejen A 2 . A 2 fungerer som trafikbetjening til byområder syd for Viborg herunder Hald Ege, Bækkelund m.fl. Vejen vil desuden vejbetjene et andet nyt lokalplanområde umiddelbart nord for lokalplan nr. 499. Dette område er omfattet af lokalplan nr. 509, som er vedtaget samtidig med lokalplan nr. 499.

Af kommuneplanens retningslinjer om Naturområder og økologiske forbindelser fremgår:

1. Naturområder og økologiske forbindelseslinjer er vist på kort. Naturværdierne i disse områder skal beskyttes. Beskyttelseshensynet går forud for andre interesser.

5. Anlægsarbejder eller byggeri, der isoleret set medfører forringelse af de værdier, som ligger til grund for udpegningen af økologiske forbindelseslinjer og 177 naturområder, tillades kun undtagelsesvist, og kun hvis projektet også indebærer tiltag, der opvejer forringelsen. Tiltagene skal kunne forbedre levevilkårene for det naturlige dyre- og planteliv.

Der ligger en økologisk forbindelseslinje syd for lokalplanområdet på den anden side af et kolonihaveområde.

2.2. Forløbet i forbindelse med vedtagelsen af planen

Kommunen har udarbejdet en analyse for trafik og trafikstøj. Det fremgår, at analysen er lavet for 4 forslag til lokalplaner i området ved A 2 , A 3 og A 6 . Det vurderes, at der vil ske en samlet øget trafikmængde på mellem 1.050 og 1.200 biler pr. døgn, i forhold til eksisterende trafikmængde på 2.700 biler pr. døgn på A 2 og 3.700 biler pr. døgn nord for A 2 . Kommunen vurderer, at trafikken på A 2 vil stige med 1.000 biler pr. døgn. Kommunen vurderer, at gennemkørende trafik gennem Hald Ege ikke vil vokse væsentlig, da det tager længere tid at køre igennem Hald Ege end udenom ad A 4 , da der er tale om en byvej med forhindringer, mens A 4 er en hovedvej.

Kommunen har i forbindelse med vedtagelsen af lokalplan nr. 499 også vedtaget kommuneplantillæg nr. 19. Formålet med kommuneplantillægget er at udlægge et nyt rammeområde til boligformål.

2.3. Vedtagelsen af planforslaget/planforslagene

Lokalplan nr. 499, boligområde ved A 2 i Viborg var i offentlig høring i perioden 3. december 2018 til den 28. januar 2019. Planen blev endelig vedtaget den 26. juni 2019.

Høringssvar i deres fulde længde og et notat med resume af indsigelserne med svar herpå er indgået som bilag til dagsordenspunktet ved byrådets behandling af sagen på byrådsmødet den 26. juni 2019.

2.4. Den vedtagne lokalplan

Lokalplan nr. 499, Boligområde ved A 2 i Viborg er udarbejdet på baggrund af et ønske fra Byrådet om at sikre byvækst ved A 2 i Viborg Syd.

Lokalplanens formål er at udlægge området til boligområde med 74 boliger, som tæt-lav byggeri, som har god kontakt til naturen.

2.5. Klagen og bemærkningerne hertil

2.5.1. Korrespondance i klagesagen

I sagen indgår klagen af 30. juli 2019 og. Klageren har uddybet klagen den 20. september 2019. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagen den 4. september 2019 og den 26. september 2019.

Klagen og bemærkningerne er i hovedtræk gengivet nedenfor.

2.5.2. Jordbrugsmæssige interesser

Klageren anfører, at det fremgår af planlovens § 11 a, nr. 10, at kommunen

skal tilsikre varetagelsen af landbrugets interesser. Klageren anfører, at ride-skolen umiddelbart står til at miste betydelige folearealer, hvilket er kritisk for driften.

2.5.3. Behov for udlæg til byzone

Klagerens bemærkninger

Klageren anfører, at kommunen har udstykket et areal på 500 ha til boligformål, som langt overstiger det forventede behov, der er på højst 350 ha, og dermed bryder med planloven om unødvendig at udlægge yderligere areal til boligformål end behov for.

Klageren henviser i den forbindelse til en række tal for forventet befolknings-tilvækst og andre udlæg til boliger i kommunen.

Kommunens bemærkninger

Kommunen vurderer, at udlæg af nye arealer til byvækst ikke er i strid med planlovens formål om byvækst og tilvejebringelse af planer.

2.5.4. Overensstemmelse mellem kommuneplan og lokalplan

Klageren henviser til, at det af planlovens § 11, stk. 3 fremgår, at kommunen skal fastsætte retningslinjer, herunder udpege naturområder med særlig beskyttelse, herunder økologiske forbindelser og potentielle naturområder. Klageren anfører, at området er et område med høje graner, der bærer præg af skov. Desuden bryder man med et indmeldt passageområde til Det Grønne Danmarkskort, hvor der i kommuneplanen står, at beskyttelsen skal gå forud for andre interesser. Klagerne anfører, at kommunen har tænkt sig at rykke faunapassagen nordpå, men at dette er en ren papirmanøvre.

2.5.5. Trafikale forhold

Klageren bemærker, at den lokale skole ligger lige ud til A 2, hvor der lokalplanlægges, og at de nye boliger kommer til at være under denne skoles distrikt. Klageren mener, at det vil medføre væsentlig øget trafik til skolen. De øgede antal boliger vil desuden medføre et øget antal trafikanter.

Klageren har selv lavet en stikprøvekontrol af trafikken og vurderer, at kommunen konsekvent underestimerer trafikintensiteten gennem Hald Ege by, især i forhold til morgentrafikken. Kommunen har konkret estimeret et antal bilture pr. husstand på 4,0 pr. dag. Dette anfører klageren er lavt, da der ikke er offentlig transport, og da indkøb ligger i køreafstand.

Klageren anfører, at beregningerne ligeledes er lavet for trafikken, som om udkørslen ved A 6 mod A 4 forbliver åben, selvom der er en plan om at lukke den.

Klageren anfører også, at kommunens forudsætning om, at borgerne anvender A 6 til udkørsel er forkert, da hovedparten vælger at dreje til højre.

Klageren mener desuden ikke, at en ny vejforbindelse mellem A 5 og A 4 vil afhjælpe problemet i Hald Ege.

Klageren anfører desuden, at der ikke er redegjort for trafiksikkerheden i området, især for de skolesøgende børn, der er bløde trafikanter.

Kommunens bemærkninger

Kommunen oplyser, at der i forbindelse med vedtagelsen af de tre lokalplaner er foretaget beregninger på, hvor meget trafikken vil ændre sig på A 2, mellem Hald Ege og de nye boligområder, samt mellem de nye boligområder og A 5.

Kommunen oplyser, at Vejdirektoratet har ønsket, at krydset A 4 /A 6 nedlægges, så der ikke er forbindelse mellem det kommunale vejnet og hovedlandevej A13, da de vil forbedre trafiksikkerheden på A 4. Kommunen har vurderet, at der ikke vil ske en væsentlig stigning i trafikken gennem Hald Ege ved lukning af A 6 ved A 4, da bilisterne i stedet vil bruge ramperne ved A 5 som adgang til hovedlandevejen A 7.

Kommunen vurderer desuden, at hovedparten af trafikanterne ikke ville køre igennem Hald Ege, som er et hastighedsdæmpet vej med indsnævring og bump.

På længere sigt er der overvejet at etablere en vejforbindelse mellem A 5 og rundkørslen ved A 7, men der er ikke truffet aftaler om dette endnu.

2.5.6. Håndtering af indsigelser

Klageren henviser til, at offentligheden i videst mulig omfang skal inddrages i planlægningsprocessen, jf. planlovens § 1, stk. 2, 6. pkt. Klageren anfører, at der kun har været tale om envejskommunikation i hele forløbet, og at kommunen hverken før eller efter endelig vedtagelse har svaret konkret på klagerens bekymringspunkter. Klageren anfører, at dermed ikke har været et ønske om dialog og vilje til at tilrette planerne. Klageren anfører, at indsigelserne er blevet besvaret med generelle bemærkninger, og at deres indsigelser er blevet taget useriøst, og at hele processen har været en demokratisk pseudoproses.

2.5.7. Andre bemærkninger

Klageren anfører, at der burde være sket sambehandling af lokalplanerne nr. 499, 509 og 487, med baggrund i planlovens kapitel om almene forhold og intentionen i de overordnede formål med loven. Klageren anfører, at kommunen på væsentlige områder tilsidesætter planloven i forbindelse med opdelingen af høringerne og politisk og teknisk behandling af de tre planer. Klageren anfører, at ved at dele området i flere lokalplaner, der bliver behandlet på flere

tidspunkter har det vanskeliggjort gennemskueligheden af det samlede projekt, at det har været svært at overskue de samlede konsekvenser, og at kommunen udelukkende har opdelt behandlingen af sagerne, fordi bygherren ønskede det, da det gav ham taktisk bedre mulighed for vedtagelse. Klageren anfører, at dette underminer intention med planloven, hvor det fremgår, at administrationen i konkrete sager skal følge den fysiske planlægning og ikke medvirke til dens svækkelse.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.¹

Følgende betragtes som et retligt spørgsmål:

- Om en lokalplan er i strid med andre planer, som er nævnt i planlovens § 13, stk. 1, herunder kommuneplanen
- Om vedtagelsen af planen er sket i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat i planlovens kapitel 6 om planers tilvejebringelse.

Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som kan efterprøves.

Manglende sambehandling

Klageren har gjort gældende, at de tre lokalplaner i området burde være blevet behandlet samlet, jf. afsnit 2.5.6.

Planklagenævnet bemærker, at en kommune selv beslutter om, hvordan den ønsker at tilrettelægge kommunens arbejde, herunder rækkefølge og tidsplaner for planvedtagelser, og hvilke områder de enkelte lokalplaner, som kommunen vedtager, skal omfatte. Om dette er hensigtsmæssigt i forhold til borgerinddragelsen er ikke et forhold, som Planklagenævnet kan efterprøve, såfremt de processuelle regler i planloven i øvrigt er overholdt.

Med hensyn til de kumulative trafikale konsekvenser af flere lokalplaner bemærker Planklagenævnet, at dette efter omstændighederne er et forhold, som skal inddrages i forbindelse med en miljøscreening eller –vurdering efter miljøvurderingsloven. Der kan imidlertid ikke af planloven eller officialprincippet i forbindelse med planvedtagelser udledes et sådant krav. Kommunens håndtering af planerne efter miljøvurderingsloven er desuden ikke påklaget.

Planklagenævnet kan således ikke i nærværende klagesag behandle klagerens bemærkninger vedrørende sambehandling og samlet vurdering af de trafikale konsekvenser.

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

3.2. Jordbrugsinteresser

Klageren anfører, at det fremgår af planlovens § 11 a, nr. 10, at kommunen skal tilsikre varetagelsen af landbrugets interesser, jf. afsnit 2.5.2.

Planlovens § 11 a bestemmer, hvilke retningslinjer der skal indgå i en kommuneplan. Der findes ikke tilsvarende bestemmelser for lokalplaner.

Allerede fordi klagen vedrører en lokalplan og ikke en kommuneplan eller et kommuneplantillæg, kan Planklagenævnet ikke give medhold i dette klagepunkt.

3.3. Udlæg til ny byzone

Klageren har gjort gældende, at kommunen ikke overholder planloven, idet der udlægges et større areal til boligformål end nødvendigt, jf. afsnit 2.5.3.

Planklagenævnet forstår dette som en klage over, at lokalplanen er i strid med planlovens § 11 a, stk. 6-13, fordi lokalplanen udlægger ny byzone.

Kommuneplanen skal indeholde retningslinjer for udlægning af arealer til byzone, jf. planlovens § 11 a, stk. 1, nr. 1.

En forøgelse af de samlede arealer til byvækst i kommunen forudsætter desuden en redegørelse efter § 11 a, stk. 7. Kommunen har desuden efter § 11 a, stk. 6, mulighed for under visse betingelser at omfordele arealer, som tidligere er udlagt til byvækst.

Der findes ikke tilsvarende bestemmelser for vedtagelse af lokalplaner.

Allerede fordi klagen vedrører en lokalplan og ikke en kommuneplan eller et kommuneplantillæg, kan Planklagenævnet ikke give medhold i dette klagepunkt.

3.4. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan

3.4.1. Reglerne om forholdet mellem kommuneplan og lokalplaner

En lokalplan må ikke være i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1. Dette krav er en del af planlovens rammestyringsprincip, der fastslår, at den mere detaljerede planlægning er begrænset af rammerne i den overordnede planlægning.

En kommuneplan fastlægger på grundlag af en samlet vurdering af udviklingen i kommunen en hovedstruktur, som angiver de overordnede mål for udviklingen og arealanvendelsen i kommunen, jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 1, retningslinjer for arealanvendelsen m.v., jf. planlovens § 11, stk. 2, nr. 2, og rammer for lokalplanernes indhold for de enkelte dele af kommunen, jf. § 11, stk. 2, nr. 3. En lokalplan må hverken være i strid med kommuneplanens ho-

vedstruktur, retningslinjer eller rammebestemmelser. Desuden må lokalplanen ikke være i strid med redegørelsens rækkefølgeangivelse.

Efter Planklagenævnets opfattelse forudsætter bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 1, dog, at det er muligt ud fra kommuneplanen at udlede konkrete krav til lokalplanlægningen. At en lokalplan ikke må stride imod kommuneplanen, skal således primært ses i forhold til de konkret fastsatte retningslinjer og rammer for det pågældende lokalplanområde.

3.4.2. Planklagenævnets vurdering af forholdet til kommuneplanen

Klageren har gjort gældende, at lokalplanerne bryder med et indmeldt passageområde til Det grønne Danmarkskort, hvor der i kommuneplanen fremgår for området, at beskyttelsen går forud for andre interesser, jf. afsnit 2.5.4.

Planklagenævnet forstår klagepunktet sådan, at lokalplanen efter klagerens opfattelse er i strid med retningslinjen om økologiske forbindelser i kommuneplanen.

Allerede fordi den økologiske forbindelse ikke går igennem lokalplanområdet, finder Planklagenævnet ikke, at der er uoverensstemmelser med lokalplanen og kommuneplanens retningslinjer om økologiske forbindelser.

3.5. Trafikale forhold

3.5.1. Generelt om officialprincippet

Kommunen skal ved vedtagelsen af en lokalplan overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

Særligt ved vedtagelse af planer tilkommer der kommunen et meget vidt planlægningsmæssigt skøn i forhold til indholdet. Dette skøn kan ikke efterprøves af Planklagenævnet. Nævnet kan herunder ikke efterprøve, om planlægningen er hensigtsmæssig eller rimelig. Nævnet kan prøve, om planlægningen er i overensstemmelse med planlovens udtrykkelige bestemmelser om indholdet af lokalplaner. Nævnet kan desuden prøve, om planen varetager planlægningsmæssige hensyn, men nævnet kan ikke kræve, at bestemte hensyn inddrages, medmindre et sådant krav fremgår udtrykkeligt af lovgivningen, f.eks. planlovens detailregler.

Kommunens meget vidtgående skønsmæssige beføjelser i forhold til indhol-

det af en plan, herunder i forhold til afvejningen af forskellige hensyn, indebærer, at der også tilkommer kommunen et meget vidtgående skøn i forhold til omfanget og karakteren af de oplysninger og vurderinger, som tilvejebringes i forbindelse med planvedtagelsen.

I det omfang kommunen rent faktisk tilvejebringer oplysninger, som indgår i kommunens vurdering af indholdet af planen, skal disse oplysninger være korrekte, da planen ellers kan være vedtaget på et forkert grundlag. Ikke enhver forkert oplysning udgør dog en væsentlig retlig mangel, som medfører ophævelse af planen. Der skal være tale om så væsentlige oplysninger og så betydelige fejl, at det må antages at kunne have ført til et andet resultat, hvis de politiske beslutningstagere havde været i besiddelse af de korrekte oplysninger.

3.5.2. Planklagenævnets vurdering i forhold til officialprincippet

Klageren er kommet med en række bemærkninger vedrørende de trafikale forhold, jf. afsnit 2.5.4.

Planklagenævnet har bl.a. opfattet dette som en klage over, at kommunen har lagt forkerte oplysninger til grund i relation til de trafikale konsekvenser af den konkrete lokalplan i forbindelse med lokalplanvedtagelsen.

Planklagenævnet finder ikke, at der er faktuelle fejl i kommunens vurdering af trafikken fra lokalplanområdet. Nævnet har lagt vægt på, at kommunens forudsætning om, at der vil være 4,0 bilture pr. husstand pr. dag, og at flere vil anvende A 5 frem for A 2, hvor der er bump og forhindringer, beror på trafikfaglige vurderinger, og at det ikke er åbenlyst, at disse skulle være forkerte.

Det er heller ikke en retlig mangel efter planloven, hvis kommunen ikke har foretaget en vurdering i forhold til bløde trafikanter.

3.6. Håndtering af indsigelser

Planloven tilsigter særligt bl.a., at offentligheden i videst muligt omfang inddrages i planlægningsarbejdet, jf. planlovens § 1, stk. 2, nr. 6. Dette har fundet udtryk i planlovens kapitel 6 om planers tilvejebringelse og ophævelse. En kommunes vedtagelse af en lokalplan skal ske i overensstemmelse med de retningslinjer, som er fastsat i planlovens kapitel 6.

En kommune kan vedtage et forslag til en lokalplan endeligt, når forslaget har været fremlagt offentligt med en frist på mindst 4 uger til fremsættelse af indsigelser, jf. planlovens § 24, stk. 5. Kommunen kan for forslag til lokalplaner af mindre betydning fastsætte en kortere frist, dog på mindst 2 uger, jf. planlovens § 24, stk. 6. Fristen skal være passende og tillade rimelig tid til at informere offentligheden og til, at offentligheden kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i processen, jf. planlovens § 24, stk. 7.

Planforslaget har været fremlagt offentligt i perioden 3. december 2018 til den 28. januar 2019.

Hvis der rettidigt har været fremsat indsigelser m.v. mod et lokalplanforslag, kan vedtagelsen af lokalplanen dog tidligst ske 4 uger efter udløbet af indsigelsesfristen, jf. § 27, stk. 1, 2. pkt.

Formålet med bestemmelsen om 4 uger er at sikre, at indsigelser mod et lokalplanforslag får en seriøs behandling. Af lovbestemmelsens forarbejder fremgår bl.a., at bestemmelsen gælder uanset indsigelsernes karakter.

Kommunen er imidlertid ikke efter planloven forpligtet til at imødekomme indsigelser mod et planforslag. Kommunen er heller ikke forpligtet til at besvare indsigelser eller begrunde, hvorfor kommunen ikke følger indsigelserne.

Klagerens indsigelse er gengivet i kommunens notat om indsigelser mod planforslaget. Notatet var med som bilag til dagsordenen til kommunalbestyrelsens møde 26. juni 2019. Desuden indgik alle indsigelser i deres fulde ordlyd som et bilag til dagsordenen. Kommunen har således inddraget klagerens indsigelse i behandlingen af planforslaget.

På denne baggrund kan Planklagenævnet ikke give medhold i klagen over kommunens behandling af klagerens indsigelse mod planforslaget.

3.7. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over lokalplan nr. 499, Bølligområde ved A 2 i Viborg, som er endeligt vedtaget af Viborg Kommune den 26. juni 2019.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.² Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

4. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse

² Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet.³

³ Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.